

Պարույր Սևակ

Աթիլայաբար

Դեռ նոր հանդիպած՝ մենք բաժանվեցինք,

Իրար նոր գտած՝ կորցրրինք իրար:

Այսպես՝ դանակի սրությունն են միշտ բութ մատով փորձում:

Այսպես՝ մտովին - անգիտակցաբար մեծ մեղք են գործում:

Այսպես՝ տալիս են, բայց ավելի քան թերևս առնում:

Այսպես՝ հատնում են, բայց՝ ավելի շուտ՝ թերևս մեռնում:

Ուրիշի մարմնով, այսպե՛ս, սեփական հոգին են բեռնում

Ու ծանրանում են, բայց ավելի շատ թեթև են դառնում:

Այսպես՝ մի ժամով «Հավերժ քաղաքը»՝ Հոռնն են առնում.

Աթիլայաբար հասցրնում մտնել,

Բայց չեն հասցրնում կրակի մատնել...

13.I.1962թ.

Երևան